

været nogen passende Plads i de foregaaende Afsnit af Udkastet.

Udkastets § 46 svarer til Værnepligtslovens § 36, alene at man har foreslaaet Straffebestemmelsen noget ændret samt derhos har optaget en Bestemmelse om, at det befarnede Mandskab, der er tilstede i Landet, kan indkaldes til Mønstring. Da man nemlig ikke i nærværende Udkast har optaget den i Værnepligtslovens § 9, sidste Stykke, givne Bestemmelse om, at alt søfarende Mandskab undtagelsesvis kan behandles paa særegne Sessioner, hvilke for det befarnede Mandskabs Vedkommende ikke kunde have dettes Bedømmelse og Behandling (jvfr. Værnepligtslovens §§ 8 og 14) men kun dets Mønstring til Gjenstand, har man troet det nødvendigt at medtage dette Mandskab her for ikke at affjære sig Muligheden af, saafremt det maatte anses fornødent, at kunne afholde en Mønstring over de Befarne.

I Udkastets § 47 har man af Værnepligtslovens § 48 kun optaget Bestemmelsen om, at Tjeneste i Kjøbstædernes Borgervæbninger eller Politikorps ikke kan affordres Nogen, der henhører til Hærens eller Søværnets Linie eller til det befarnede Madskab. Det øvrige Indhold af Værnepligtslovens § 48 er, saavidt det ikke maa betragtes som oversødig eller ialfald ikke vedkommende Værnepligtsloven, henviset til de midlertidige Bestemmelser (§ 64).

Folkethingsubvalget har i sit Udkast (§ 16) optaget en Bestemmelse, hvorefter Fritagelse for Tjeneste i Landets Borgervæbninger eller Politikorps ogsaa skulde udstrækkes til Forstærkningsmandskabet. Da en saadan Bestemmelse formentlig vilde være ensbetydende med Ophævelsen af samtlige Kjøbstæders Borgervæbninger og Politikorps og da Ministeriet ikke, ialfald for Tiden, kan ansee en fuldstændig Ophævelse af disse Korps, der mange Steder ikke ere uden Betydning med Hensyn til Sikringen af den indre Orden, for hensigtsmæssig, har man ikke i nærværende Udkast optaget denne Bestemmelse. Tjenesten i Forstærkningen er ikke saa byrdefuld, at der, naar det ellers anses nødvendigt eller hensigtsmæssigt i en Kjøb-

stad at organisere et borgerligt Politikorps, er Grund til at fritage Forstærkningsmandskabet for Tjeneste deri. Nogen Konflikt mellem den enkelte Værnepligtiges Tjenestepligt i Forstærkningen og i vedkommende borgerlige Korps kan ikke opstaae, da Tjenestepligten i dette sidste ligesom det nu er Tilfældet, med de enkelte i den nugældende Værnepligtslov udtrykkeligt hjemlede Undtagelser, selvfølgelig maa vige for Indkaldelser til Hæren eller Søværnet. Forsaavidt Udvalget ved Affattelsen af den heromhandlede Bestemmelse nærmest maatte have haft Forholdene i Kjøbenhavn for Øie, skal man bemærke, at Ministeriet ikke vilde finde Noget aldeles Afgjørende at erindre imod, at den Medlemmerne af de borgerlige militære Korps i Kjøbenhavn efter de nugældende Bestemmelser tilkommende Fritagelse for Indkaldelse til Forstærkningen strax hæves. Da disse Korps imidlertid nødvendig i en nær Fremtid enten maae ophæves eller omdannes saaledes, at de bringes i en nærmere Forbindelse med Hærens Forstærkning, maa Ministeriet ansee det for rigtigst, at Medlemmernes Fritagelse for Indkaldelse til Forstærkningen vedbliver, indtil der kan tages en endelig Beslutning med Hensyn til disse Korpsers fremtidige Stilling (jvfr. Udkastets § 64).

Til § 48.

Ved de nugældende Bestemmelser er Kontrollen med de Værnepligtiges Opholdssteder og Flytninger inden Riget ordnet paa følgende Maade.

Kontrollen med de Værnepligtiges Opholdssteder og Bopælsforandringer inden Rægdet er alene bygget paa den enhver Husfader eller Husbond paahvilende Forpligtelse til, naar Af- eller Tilgang ved Fødsel, Dødsfald, Forandring af Lyende eller paa anden Maade indtraffer i hans Hus med nogen Værnepligtig, da derom at gjøre Anmeldelse til Rægdbestyreren (Jrd. 22de Marts 1793 § 1, Pl. 10de Mai 1843 § 4). Undtagelsesvis er det i Kjøbenhavn paalagt de Værnepligtige selv at opgive deres Bopæl for Udskrivningschefen saavel ved Til-